

ZÁPISKY Z RUMUNSKA I

Přestože červenec je téměř pro všechny české šachisty již řadu let neodmyslitelně spojen s pardubickým Czech Openem, moje maličkost a čtveřice talentovaných českých šachistek se letos účastnit nemohou. V neděli okolo poledne jsme se totiž vydali autem po trase Brno – Bratislava – Budapešť – Satu Mare – Suceava – Iasi na letošní Mistrovství Evropy družstev do 18 let.

Zatímco loni jsme pouze s družstvem juniorů (kteří hráli výborně a dovezli si domů bronzové medaile!!) vyrazili do slovinského Mariboru, letos jsme pro změnu pouze s děvčaty museli absolvovat cestu do mnohem vzdálenější destinace, čtvrté největší rumunské město Iasi se nachází až téměř u hranic s Moldávií. Jelikož jsem nechtěl úvodní cestu absolvovat „tahem“ (jak by měl správný šachista... ☺), dojeli jsme v neděli do maďarského Egeru, kde jsme si zašli na večeri (já jsem při té příležitosti okoštoval celkem dobré maďarské pivo) a přespali ve velmi příjemném hostelu Imola. Druhý den ráno jsme vyrazili dál. Až k hranicím šlo vše hladce, dokonce i začátek Rumunska byl fajn, skoro jsem si říkal, že Rumunům můžeme tiše závidět velmi pěkné silnice! Nicméně v Baia Mare se mi podařilo minout správnou odbočku, takže místo abychom horské vnitrozemí objížděli spodem, vzali jsme to pěkně vrchem. No, asi takto... Příroda kolem nás byla opravdu krásná, to se musí nechat. Fascinovaly nás zejména nádherné kostely, o ty je v Rumunsku evidentně pečováno velmi dobře. Postupem času jsem ovšem začal za volantem až nepatřičně nadávat, a to ze dvou důvodů:

1) Rumuni se zatím nenaučili stavět silnice mimo města. Takže nejen že dálnice vůbec nemají, ale i většina hlavních silnic vede přes centra všech měst. Takže jsme skoro celou dobu jeli 50 až 60 kilometrů za hodinu, protože jet mimo obec bylo po určité době skoro svátkem. No a když už byl delší úsek bez vesnic či měst, tak byl pro změnu plný serpentýn, takže se stejně o moc rychleji než v obci jet nedalo... ☺

2) Vrcholem všeho byl pak úsek asi čtyřiceti kilometrů, během kterého jsme si všichni v duchu (i nahlas!) říkali nejen „zlaté české silnice“, ale i „zlaté české rozkopané dálnice“!! Tak neuvěřitelný tankodrom jsem ještě v životě nezažil, a to už jsem toho sjezdil poměrně dost! Jedna díra vedle druhé, kuželky doslova jedna báseň! Fakt se skoro divím, že to naše autíčko vůbec ve zdraví přežilo... ☺ Jakmile jsme se po několika hodinách tohoto trápení (během kterých jsme „stihli“ i typickou letní přívalovou bouřku) napojili na hlavní silnici, po které jsem chtěl původně jet, situace se o poznání zlepšila. Města sice byla pořád, ale kvalita vozovky stoupla asi tak o 300 procent... ☺

Nicméně i přes všechny peripetie jsme nakonec cca v jednu v noci místního času (což je o hodinu víc než u nás) dorazili do Iasi, po chvilkovém pátrání a vyptávání se také k našemu hotelu, rychle se ubytovali a šli spát.

Město jsme zatím moc neviděli, ale vypadá to tu poměrně hezky, hotel je také fajn (z oken máme nádherný výhled!), strava myslím rovněž ujde (i když dnešní oběd za moc nestál, doufám, že v tom se teda zlepší... ☺).

Ale teď již pojďme k šachové části, čili té nejdůležitější našeho „rumunského road-tripu“. Jelikož v soutěži dívek (kde jsou dvojčlenná družstva) startuje sedm zemí (po dvou týmech ze tří zemí), provedlo se umělé losování, aby tyto dvojice hrály spolu hned v prvním kole. Los určil bílé figury běčku, čili bílými hrála Nela Pýchová proti Janě Maříkové a Nataša Richterová proti Natce Kaňákové.

Obě partie byly velmi zajímavé a naše děvčata dohrávala až poté, co ostatní čtyři zápasy juniorek skončily! Nela ve střední hře ztratila pěšce, za kterého však měla dostatečnou kompenzaci v podobě lepší souhry figur. Jana tudíž musela pěšce vrátit, z čehož vznikla vyrovnaná koncovka, která nejspíš měla skončit remízou. Jana ovšem i nadále hrála na výhru, což se jí trošičku vymstilo. Podcenila totiž aktivitu bílé věže, což následně vedlo k taktické chybě a ztrátě materiálu. Nataša vystavěla v Sicilské Maroczyho výstavbu, ovšem s tempem méně, čehož mohla Natálie využít k rychlému postupu b7-b5 s pohodlnou pozicí. To se však nestalo, a tak bílá postupně získávala převahu, která vyústila v koncovku s volnými pěšci „a“ a „b“, které opravdu nešlo zadržet.

Bojovnou remízou **1:1** se holky myslím pěkně rozehrály a od druhého kola začnou své soupeřky pořádně „mydlit“! ☺

Jak vidno, při průjezdu Rumunskem jsme museli kličkovat nejen mezi dírami v silnici... ☺ (foto: Naty)

Čtveřice českých reprezentantek před prvním kolem, zleva: Nataša Richterová, Nela Pýchová, Natálie Kaňáková a Jana Maříková (foto: Dejř)

První kolo může začít! (foto: Dejř)